

Список літератури:

1. Развитие космической отрасли как источник трансферта высоких технологий в народное хозяйство Украины / А. Негода [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://nkaui.gov.ua/gateway/news_archive.nsf/AnalitTemaR/DA6B2DCB50927144C3256CD800424266!open.
2. Seventh Framework Programme (FP7). [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://cordis.europa.eu/fp7/home_en.html.
3. Commission Communication «Industrial Policy in an enlarged Europe», December 2002.
4. 7th Space Council resolution: Global challenges: taking full benefit of European space systems. – Brussels, 25 November, 2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://download.esa.int/docs/7th_Space_Council_resolution.pdf.
5. Cluster and Competition New Agendas for Companies, Governments, and Institutions - Michael E. Porter, NYT №17, 2012.
6. NASA Online Directives Information System [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://nodis3.gsfc.nasa.gov/displayDir.cfm?t=NPD&c=1050&s=IH>.

Людмила ГАЛЬКО

Тернопільський національний економічний університет

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ОСВІТИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

В умовах активізації глобалізаційних процесів та посилення конкуренції формуються тенденції до створення нового типу суспільства, яке базується на знаннях, де соціальний та економічний добробут країни визначається наукомісткими технологіями, інноваційною спрямованістю та рівнем інтелектуального розвитку соціуму. Нові суспільні виклики вимагають проведення адекватної модернізації освітньої системи та забезпечення високого рівня якості вищої освіти на основі збереження її фундаментальності та відповідності перспективним потребам особистості, суспільства, держави.

В цьому контексті зростає роль вищих навчальних закладів у формуванні нової системи освітніх цінностей, пріоритетами якої є наука та інновації, що визначають якісну складову навчального процесу та формують інтелектуальний потенціал країни.

Проблематика становлення конкурентоспроможності вищих навчальних закладів набуває особливої актуальності, оскільки еволюційний характер розвитку інституту вищої освіти в Україні, консервативність його підходів до організації навчального процесу обумовив численні системні проблеми у цій галузі, а саме: відсутність належної науково-технічної та інноваційної інфраструктури, невиправдане екстенсивне зростання кількості навчальних закладів, значна інтенсифікація праці викладачів за низького рівня оплати праці, обмежені фінансові можливості університетів, невідповідність структури та програми підготовки спеціалістів сучасним тенденціям розвитку економіки тощо. Як наслідок, відбувається нівелювання ролі вищої освіти у забезпеченні ринку праці конкурентоспроможними працівниками.

Система вищої освіти повинна відповідати вимогам доступності, інноваційності та соціальної орієнтації, створювати умови для безперервного саморозвитку та самореалізації особистості, розвивати її здібності, забезпечувати робочі місця висококваліфікованими кадрами, тим самим реалізуючи випереджувачий характер освітнього процесу.

Таким чином, основною детермінантою сучасного розвитку вищої освіти виступає формування ефективної системи управління якістю у вищих навчальних закладах, яка здатна забезпечити якісні параметри навчально-виховного процесу і результатів навчання, задовольнити освітні потреби споживачів та очікування щодо рівня здобутих ними професійних компетенцій.

В умовах сучасного рівня розвитку ринку освітніх послуг України основною метою формування системи управління якістю вищої освіти стає забезпечення високої конкурентоспроможності вищих навчальних закладів за рахунок проведення перспективних наукових досліджень, надання якісних освітніх послуг, виконання важливих соціальних завдань суспільства та інтеграції у глобальний науково-технічний простір.

Підвищення якості надання вищими навчальними закладами освітніх послуг можливе за рахунок розробки та впровадження конкурентної моделі розвитку, реалізація якої охоплюватиме такі пріоритетні напрямки як:

- формування стратегії розвитку як інтегруючого елементу системи управління якістю освіти у вищій школі, який надає цілеспрямованості процесу підготовки фахівців, підвищує скоординованість наукового-педагогічних працівників у досягненні поставлених цілей та сприяє ефективному використанню внутрішнього потенціалу вищих навчальних закладів;

- створення належних умов надання вищими навчальними закладами освітніх послуг, що передбачає наявність розвинутої матеріально-технічної та інфраструктурної бази навчального процесу, фінансування освітніх програм, адаптованого до специфіки вищої школи навчально-методичного забезпечення викладання навчальних дисциплін, сучасної системи оцінювання рівня отриманих знань, широке застосування освітньо-інноваційних технологій, формування якісного професорсько-викладацького складу, достатнього рівня підготовки абітурієнтів тощо;

- реформування системи менеджменту у вищих навчальних закладах на засадах децентралізації управління вищою освітою, формування університетської автономії в кадрових, академічних, фінансових та організаційних сферах, відкритості та прозорості організації навчального процесу, суспільної відповідальності університетів за якість наданих освітніх послуг, в тому числі за рахунок посилення суспільного контролю за їх діяльністю та результативністю підготовки спеціалістів;

- активізація науково-дослідної роботи у вищих навчальних закладах та формування інтелектуального капіталу, здатного генерувати нові наукові ідеї, забезпечити їх апробацію у навчальному процесі та комерціалізацію результатів наукових розробок;

- інтеграція досліджень у навчальний процес, що дозволить розвивати у студентів навички креативного мислення, формувати професійні навички та вміння критично аналізувати існуючі теорії і гіпотези, тим самим закладаючи основи для самореалізації як провідних фахівців з певної галузі знань;

- підтримка тісних зв'язків із підприємницькими структурами, співпраця з якими посилять практичну спрямованість навчального процесу, сприятиме підвищенню якості підготовки висококваліфікованих фахівців відповідно до потреб ринку праці та очікувань роботодавців щодо рівня професійних компетенцій, вмінь використати здобуті навички в процесі трудової діяльності.

Таким чином, формування конкурентоспроможності вищих навчальних закладів доцільно здійснювати на основі впровадження системи управління якістю вищої освіти, застосування якої дозволить створити належне ресурсне забезпечення навчального процесу, підвищити якість його організації та ступінь задоволеності споживачів (замовників) освітніх послуг, контролювати освітню діяльність університетів та якість підготовки фахівців на усіх етапах навчання.

Олена ГОЛОДНЮК

Тернопільський національний економічний університет

ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ МАРКЕТИНГОВИХ ІННОВАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВ-ВИРОБНИКІВ МІНЕРАЛЬНИХ ВОД

Інтерес до екологічності товарів у практичному аспекті трансформується в певні пріоритети екологічності щодо конкретних товарів, тобто, можна говорити про певну пріоритетність галузевої екологізації попиту. Доцільно з'ясувати, по-перше, як сприймається «екологічна» надбавка до вартості продукції, а, по-друге, яким є ступінь його екологічної цінової чутливості.

Щодо цінової еластичності екологічної пропозиції, то тут, виходячи зі світової практики, досить чітко спостерігається вплив такого фактору цінової еластичності попиту як